



Angela Marsons
Døde vidner
384 sider
Jentas

Grum, storslem, fart over feltet og et plot der nærmest slår rekorder i kreativitet. Så store er de velfortjente ord om en krimi, der er både hårrejsende og neglebidende. På det hemmeligholdte forskningsanlæg Westerley bliver der fundet et lig af en mishandlet kvinde.

En morder tror tilsyneladende, han har fundet det perfekte sted til at skaffe sig af med et lig. Så rykker vicekriminalkommissær Kim Stone ud med hendes hold for kun at opdage, at en seriemorder er på spil - ; lige i nærheden bliver endnu en pige fundet i kritisk tilstand. Smart nok fundet på og som ekstra bonus ved bogen er, at hun har lagt emner ind, vi ubevidst tænker KAN høre til krimi og underverden eller eventyr og efterforskning: Clark Kent-briller, Dubai og hestehandel, retsmedicinere; små antydninger der hele tiden holder os knivskarpe på historien, der ikke får lov at slippe os, før sidste side er læst.

Vi kommer helt ned i detaljen om, hvordan lig bliver slæbt hen ad græsset, og sporene er forskellige, afhængige af, om hovedet vender til den ene eller anden side.

Sproget er frisk og bruger flotte vendinger som *mødte en mur af fortvivlelse, mørket var ikke længere lige så sort,* overraskende detaljer i sproget gør, at vi på en eller anden måde også er på detektivarbejde i sproget, hvor den ene fine detalje afløses af det næste flotte sprogbrug.

Bogen er en Stone Classic tilsat nye dimensioner, der gør den et spændende bekendtskab for yndere af genren.

